

[Helga Pedersen.]

købstæderne udkræver bevillingsnævnets tilladelse, og jeg tror i og for sig, at netop den bestemmelse vil være nyttig, hvis man ønsker at bekæmpe distrikter som Nyhavn o. lign.; men bestemmelsen vil jo kun ramme de flytninger, der fremtidig vil forekomme, og kan altså ikke bruges, forsåvidt angår de bestående lokaler, mod hvilke man måtte have noget at indvende.

Den højtærede minister foreslår i § 20 en skærpelse af lovens § 33, stk. 2. Man ønsker at lovfæste et forbud mod at lade de helt unge personer opholde sig i obskure beværtninger, og jeg kan kun glæde mig over, at den politikontrollerende praksis, der startedes for nogle år siden, nu således foreslås bragt ind i selve beværterloven.

Endelig foreslår den højtærede minister at gøre værtens ansvar mere objektivt, mindre afhængigt af værtens subjektive strafskyld. Jeg kan for mit vedkommende helt tiltræde dette. Jeg har ikke noget imod på dette område at statuere eksempler på straf uden skyld efter samme princip, som da vi fornylig her i salen vedtog færdselslovens bestemmelse om, at ejeren af en lastbil er ansvarlig for chaufførens kørsel med overlæs. Betragtningen er jo, at værten ligesom ejeren af lastbilen tjener på sin forretning; endvidere at det er vanskeligt for anklagemyndigheden i den enkelte sag at føre bevis for værtens skyld, og endelig at truslen om bøde vil være af betydelig præventiv værdi, vil opfordre værten til at passe på. Der er i et sådant tilfælde tale om en slags økonomisk driftsrisiko, der i det offentlige interesse — i dette tilfælde hensynet til ro og orden, til sædelighed og velanstændighed — pålægges visse virksomheder til fremme af en særlig påkrævet agtpågivenhed. Vi kender et sådant bødeansvar i lovgivningen, det har vi kendt i de sidste 40 år, og det kan under givne omstændigheder, således som det er tilfældet her, være nyttigt.

Nuvel, jeg erkender, at man med de foreslåede bestemmelser til ændring af § 33, stk. 2, i beværterloven vil opnå en forbedring af loven, men jeg spørger, om det er nok med denne ændring. Hvilken virkelig betydning har f. eks. reglen om at forbyde personer under 18 år ophold i beværtningerne set i forhold til foranstaltningerne mod pro-

stitution, når det samtidig i prostitutionskommissionens betænkning side 123 er oplyst, at nyhavnspigerens gennemsnitsalder er mellem 20 og 21 år?

Jeg henleder også opmærksomheden på spørgsmålet om handelen med narkotika på disse restaurationer. Københavns politidirektør har iøvrigt, hvilket kan ses af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, foreslået en bestemmelse om narkotika indsat i loven. Man synes ikke at have fulgt dette forslag; måske vil dets betydning heller ikke være altfor stor, men jeg tror dog alligevel, vi skal overveje det i udvalget.

Når jeg nu spørger den højtærede minister, om der ikke kan gøres mere for at bøde på forholdene i Nyhavn og lignende kvarterer, vil ministeren måske nok svare: der kan muligvis nok gøres mere, men ikke fra min side — og med nogen ret, thi en del af disse beværterproblemer er jo rene politiproblemer, der sorterer under justitsministeren og under politiet; men det, jeg ønsker mig, er, at de to højtærede ministre — for at tale i beværterlovens sprog — ville sætte sig ved sluttet bord med magistraten og politiet og nå frem til et bedre samlet resultat, hvorved det uvæsen, som jeg her har omtalt, effektivt kunne bekæmpes. Ved den grundige revision af beværterloven, som nu står for, har vi det rette tidspunkt og den passende lejlighed til at gribe ind.

Forsåvidt angår lovens øvrige bestemmelser, vil jeg kun gøre nogle enkelte bemærkninger om marketenderierne. Jeg er ubetinget tilhænger af, at de koncentrerede alkoholiske drikke ikke udskænkes i marketenderier. Jeg tror egentlig, det var det bedste, hvis marketenderier var afholdsforetagender; og det fine guldøl, påskebryg m. v. synes jeg i hvert fald ikke hører hjemme i marketenderier. Såvidt jeg ved, blev det for nogle år siden i en jysk bys rådhusmarketenderi forbudt at udskænke stærke drikke. Det vakte nok nogen utilfredshed i begyndelsen, men ordningen holder da vist stadig, og jeg synes, det er et eksempel, som burde interessere de forskellige institutioner, der har marketenderier.

Heilesen: Hvad angår det fremsatte forslag til lov om ændringer i beværterloven, vil jeg gerne bemærke, at det ikke